

tijan la senyera de la terra catalana, que retorna sempre riallera al ovirar com brollan per las fumaneyas, incensers de las llars sagradas, glopadas de fum que poch á poch s' enlayran perdentse en lo infinit....

Ella es lo bresol de la nina garrida que te estojada en lo seu ser la severa gentilesa de la dona catalana, agermanada ab lo cimbreix del angel alletat en las terras americanas; adivinantse en la seva bellísima testa de perfils helénics l' etern oreig de la mar llatína....

Si las rasas del nort cantan las bellasas dels ulls blaus de las sevas ninas es perque, soterrats devall la cendrosa boyrada que 'ls embolcalla, no contemplan altre color; nosaltres ab lo blau etern de mar y cel que 'ns ruixa necesitém las ninas dels ulls negres que, absorvint totalment la llum espectral, per ells raixant á doll llampantas descargas anímicas que saturan nostre esprit de puríssims efluvís.

Ella es la Vila que, tenint per soca la roca miocena marina, genera, en lo seu maridatge ab la llum solar, lo raim, hermosísim, conglomerat vegetal que sols aquí fermenta, la malvasía, tónich marvellós per lo organisme rossegat y capolat en la lluyta per la existencia.

Es Sitges que ensitja y engavía lo rossinyol de la nostra terra, l' hom que, destruit lo embalatge natural del seu cor, se li ha esbandit per tot lo cos generan en las extremitats potentíssimas antenas qu' enroscan y abrahaman al amich que, sempre ab racansa, d' ell s' allunya. Sos ulls incesanment llambregan espurnejant genials guspiras que la ploma condensa en sublím pensaments y lo pinsell en impresiós bellíssimas de la natura, butegant no clapas materials de colors, sino la inspiració de la mes bella art que provoca l' abisme de lo misterió y lo foll da leix per escandallar-lo.

Es aqueix lo rnsinyol qu' ha lograt ensitjar en la seva aymada vila l' estol de coratjosos fills de Catalunya que, si 'ls falta aptitud, 'ls sobre entusiasme per empaytar lo avens del saber humá fer.nament convensuts de que si 'l atom res pot, units entre ells desenrotllan potentíssimas encrígias.

Aixís com en las afraus y gorjas neoconuenses de Garraf, simbolisadas per lo esquenall de la falconera, brollan las aigüas arremasadas sota terra en las encontradas catalanas, aixís en la vila de Sitges brollan